

servicio público, como es la sanidad forestal y también la vegetal, exclusivamente en encomiendas. Porque, señores, las encomiendas deben servir para apoyar o complementar el trabajo de administración, pero no para sustituirlo, que ese es el vicio al que se llegó en veinte años del gobierno del Partido Popular, que favorecieron la erosión de la función pública, repercutiendo negativamente en la prestación de unos servicios públicos de calidad, en todo, en plagas vegetales, forestales y de otro tipo. (*Aplaudiments*)

Pero, bueno, continuó explicando. ¿Sabe usted cuánto tiempo va del 1 de marzo de 2013 al 30 de octubre de 2014? Cuento, porque, si no, se lo cuento yo. Veinte meses. Veinte meses que estuvo la superficie forestal de la Comunidad Valenciana sin ningún control ni prevención de plagas, sin ningún trabajo. (*Veus*) Veinte meses. Seiscientos días en los que la gestión de la anterior *consellera* respecto a las plagas forestales fue nula, (*veus*) justo durante el período en el que la plaga de *Tomicus* más grave que ha padecido nuestra superficie forestal en su historia estaba en su apogeo; (*veus*) plaga que los argumentos de la anterior *consellera* achacaban a la sequía. Lo que no hablaba era de la sequía de personal y medios que, con su gestión, había castigado al tratamiento de plagas forestales en la superficie forestal de la Comunidad Valenciana.

Seiscientos días, lo repito. Me limito a comparar. (*Veus*) Estoy relatando una realidad...

La senyora vicepresidenta primera:

Señora Díaz, por favor, a usted no la ha interrumpido nadie.

Señora Díaz, por favor, no tiene el turno de la palabra y a usted no la ha interrumpido nadie. Así que, por favor, deje que la *consellera*..., (*veus*) deje que la *consellera*... (*Protestes*) Deje que la *consellera*...

Señor Delgado, señor Delgado, déjeme que sea yo la que intente poner orden.

Señora *consellera*, cuando quiera, puede proseguir.

La senyora consellera d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural:

Estoy relatando una realidad que ocurrió entre 1 de marzo de 2013 y el 30 de octubre de 2014.

Nosotros no estamos reaccionando ante una alarma, sino que estamos esforzándonos por resolver un complejo problema burocrático.

Ustedes, por contra, hacían caso omiso a los avisos de los expertos, a los grupos ecologistas, a los demás (*inintel·ligible*) ... políticos. Me consta que hubo preguntas parlamentarias y comunicados de muchos grupos y expertos alertando sobre la devastadora plaga que estaba entonces, en 2013. Y fueron seiscientos días sin encomienda. Trescientos días de trabajo de cuatro funcionarios contra la mayor plaga de *Tomicus* que ha sufrido este país.

En el año 2013, la anterior *consellera* suprimió todas las brigadas de sanidad forestal encargadas de seguir la proliferación del *Tomicus* –de todas las plagas, pero del *Tomicus* en particular–, desoyendo todos los datos que confirmaban el aumento entre 2008 y 2012 de un 20% de la infestación de las plagas del *Tomicus* en los montes forestales.

Además, por aquellas fechas, se despidió al 70% de los técnicos de los parques naturales. No fue hasta el 1 de noviembre de 2014 cuando, reaccionando tarde y mal, se publicó una orden y se procedió a actuar de una manera también en desacuerdo con todo lo que estaban diciendo todos los informes técnicos y forestales. Porque, a pesar de que los expertos forestales coincidían en pedir que las actuaciones de control tenían que ser selectivas, cortando solo los árboles vivos, pero enfermos, que son los que podían propagar la plaga, no, se obligó a cortar todos los pinos muertos, en la mayoría de los casos haciendo pagar a los propietarios y a los ayuntamientos por el coste que suponían esas actuaciones.

Los árboles muertos y secos, que ya no presentan insectos, no es urgente ni conveniente cortarlos ni sacarlos. Esa práctica, insisto, supuso un despilfarro, otro más, de recursos públicos.

Resultó muy grave que la administración valenciana, gobernada por ustedes, obligara a cortar todos los pinos, por ser innecesario y contraproducente.

Sí, señora, se han sufrido muchas plagas en esta comunidad, muchas. Y le voy a decir algunos nombres, aunque no son nombres científicos. Se llaman Gürtel, Taula, Nóos, Brugal, etcétera. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Muchas gracias, señora *consellera*. (*Veus*)

Interpel·lació al Consell, que fa el conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball, senyor Rafael Climent González, sobre la política general del Consell davant les noves transformacions de la demanda turística i els nous models de negoci en l'àmbit de l'oferta i les línies directrius de l'anunciada llei de turisme, oci i hospitalitat de la Comunitat Valenciana, que formula el diputat senyor David Torres García (GP Podemos-Podem) (RE número 12.820, BOC número 53)

La senyora vicepresidenta primera:

Últim punt que anem a vore hui és una interpel·lació al Consell sobre la política general davant les noves transformacions de la demanda turística i els nous models de negoci en l'àmbit de l'oferta i les línies directrius de l'anunciada llei de turisme, oci i hospitalitat de la Comunitat Valenciana, que formula el diputat senyor David Torres, del Grup Parlamentari Podemos-Podem.

El senyor Torres García:

Gràcies, senyora presidenta.

Gràcies, senyories.

Bona vesprada.

Presentem aquesta interpel·lació per conèixer quina és la política general del Consell davant les noves transformacions de la demanda turística i els nous models de negoci en l'àmbit de l'oferta, i quines seran les línies directrius de l'anunciada llei de turisme, d'oci i d'hospitalitat de la Comunitat Valenciana. Una llei que s'anunciava a principis de gener i que apareix en els compromisos de Morella, que va adoptar el Consell, en què es feia referència a la realització d'una «llei moderna –i llisc textualment– i d'avantguarda, i que contemple i regule que tots els aspectes que guarden relació amb el sector que és clau per l'economia, l'ocupació, la vertebració del territori i també la identitat i el prestigi de la comunitat».

Davant dels canvis permanents que experimenta el sector en este món global, els reptes de la revolució tecnològica en l'era digital, les transformacions de la demanda i els nous models de negoci en l'àmbit de l'oferta, cal reaccionar i no cal legislar... Ui, perdó!, perquè m'he ficat un poquet nerviós. (*Rialles*) Es veu que de veure tanta gent hui... (*Rialles i aplaudiments*) Sí, sí.

Bé... (*Rialles*) Sí, estava llegint i dic: uf! (*Rialles*) Dic, estic ficant-me nerviós. (*Aplaudiments*) Gràcies.

Bé, reprenc un poc la meua intervenció.

Feia referència a les transformacions de la demanda i els nous models de negoci en l'àmbit de l'oferta, en què cal reaccionar i cal legislar. I no podem estar més d'acord amb aquesta última afirmació, ja que és fonamental atendre la demanda i poder oferir una oferta adaptada a esta. I, en eixe sentit, hem d'entendre el turisme com una relació complexa entre noves maneres de residents, espai urbà i rural i teixit econòmic, especialment del comerç, el transport i l'allotjament, i no com un sector estanc, separat de la resta, sols vinculat al sector dels serveis, com s'ha entés majoritàriament.

(*Inintel·ligible*) ... o almenys és la imatge que hem transmès al turisme, a la gent baix la premissa que el turisme era tan sols sol i platja, i el que no ha ajudat a resoldre molts dels grans problemes, com és la seua estacionalitat. I crec que ja tots estem d'acord que el turisme és molt més que el sol i la platja, i aquest té una vinculació directa en l'atracció i gestió dels fluxos de capital, de configuració de l'espai urbà. Té una relació estreta en les indústries culturals i de la innovació. I també té una forta interrelació amb el teixit econòmic, industrial i agrari.

Per tant, fonamental aquesta nova llei per a actualitzar la veterana llei de turisme de maig de 1998, no sols per incloure les noves modalitats turístiques, sinó perquè és fonamental que s'incorporen conceptes com el turisme inclusiu, el turisme accessible, el turisme sènior i el turisme sense fronteres. Per tant, necessitem una llei que incloga també conceptes com la governança col·laborativa, compartint els objectius amb els diferents sectors implicats, però també les despeses i les inversions, però garantint un marc legislatiu que atorgue la suficient garantia jurídica.

Fonamental també aquesta llei per impulsar un sector imprescindible en la nostra Comunitat Valenciana i que ha batut rècords aquest any, amb vint-i-quatre milions de turistes en 2014, dels quals uns setze milions de visites foren a apartaments extrahotelers: apartaments, cases rurals, zones d'acampada i vivendes turístiques.

En aquestes últimes, les vivendes turístiques, ens agradaria fer una menció especial, ja que representa un nou model de demanda que reclamen molts dels visitants de la nostra comunitat que ja no busquen la pernocta en hotels, sinó conuiu en la població local i no sentir-se turistes.

Un sector, el de les vivendes turístiques, que ha aflorat també arran de la crisi que ha viscut i de l'explosió de la bombolla immobiliària i que hem vist com s'adapta a les noves demandes d'usos dels visitants. Parlem d'un context en què moltes persones perderen el seu treball –crec que és coneguda per tots la terrible crisi que hem viscut–, amb hipoteques que no s'ajustaven als seus nous nivells d'ingressos i amb un mercat immobiliari col·lapsat, en què apostar pels lloguers de temporades, adoptant els immobles a aquest nou ús, ha permés a moltes famílies allunyar els efectes de la falta d'ingressos i de l'absència de treball.

Però és necessari combatre alguns dels mites sobre les vivendes turístiques. No estem referint-mos al turisme de borratxera ni al model de Magaluf. No estem referint-mos a les cases que es lloguen de manera il·legal. No estem referint-mos al mite dels turistes que fan soroll, que fan molèsties, sinó que estem referint-mos a famílies que fiquen en lloguer la seva vivenda o la seva segona vivenda i que busquen altres famílies o altres persones que puguen disfrutar d'un nou model turístic en què puguen compartir els espais amb la gent del barri o de la localitat i que, per tant, aquestes persones el que volen és que a la gent a qui lloguen la seva vivenda siga gent també responsable, perquè moltes vegades viuen en el mateix bloc d'edifici.

Per donar un poc de dades sobre aquest tipus de turisme, l'Esade, patrocinat per Fevitur, que és l'Associació Espanyola d'Associacions de Vivendes i Apartaments Turístics, va fer un estudi, una enquesta a Barcelona, Madrid, Alacant, San Sebastián i Granada, on ficava la visió del turista, la visió del propietari, també la visió econòmica, i en què fins un 96% dels clients triaven aquest model turístic en gran part pel seu preu i un 91% per ser un model turístic familiar i casolà. En dos de cada tres, firmaren un contracte; per tant, no és cert que la majoria d'aquests apartaments siguen il·legals. Un 80% dels usuaris foren informats sobre les normes de la comunitat o de la vivenda. I un 14% del total dels turistes allotjats en aquestes ciutats, en els últims quatre anys, foren en vivendes turístiques.

En la visió del propietari, molt important, ja que un 92% ha recolzat l'economia familiar amb els ingressos que ha tret d'aquest model turístic. El 65% el va ficar en marxa perquè necessitava un recolzament econòmic davant la situació que s'estava vivint. Al 58% li permet cobrir despeses, ja que no arriben a final de mes. I el 71% diu que l'ajuda econòmicament. El 73% dels propietaris diu que la llei dificulta aquest tipus de pràctica. I el 64% diu que la mateixa llei no ajuda a que el client es decidisca per aquest tipus de lloguer.

Per tant, és fonamental que en aquesta nova llei de turisme, oci i hospitalitat, es regule aquest buit jurídic que estan vivint

aquests propietaris i aquesta nova demanda que s'adequa al que és un nou model turístic.

Però quant a la visió econòmica, també parlem d'un model on l'ajuda a l'economia de la zona de 2.685 milions que es varen gastar els turistes en aquestes ciutats a les quals fa referència l'estudi, 1.753 milions eren en despesa creuada en menjar, transport, activitats, i 564 milions es varen gastar en comerços de la zona. El 75% dels propietaris realitzaren reformes en els edificis i en les mateixes vivendes, i el 85% compraren mobiliari especial. I el 46% tenen una persona encarregada de la neteja o del manteniment, i el 47% ofereixen també serveis de neteja a les famílies que viuen o lloguen eixes vivendes.

Per tant, estem parlant d'un model de turisme que desenvolupa l'economia local, que a més respon a una nova demanda de turisme, on la gent ja no sols es vol sentir com un turista, sinó que es vol sentir com una persona autòctona, i on moltes famílies que volen fugir del turisme hotelier i que busquen un espai més tranquil en una ciutat, o inclús en la perifèria de la ciutat, estan demanant. Per tant, nosaltres demanàriem que en eixa nova llei i en les directrius que ara ens podrà explicar es fera una menció especial a aquest nou model de turisme.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

(Ocupa la presidència el vicepresident segon, senyor Alejandro Font de Mora Turón)

El senyor vicepresident segon:

Gràcies. Gràcies, senyor Moreno.

Li hem afegit una miqueta de temps per allò de la por escènica, que no és gens roïn; si no, el que li parla estaria ja fa molt de temps en l'altre barri. Molt bé.

El senyor Torres García:

És Torres, de totes maneres.

El senyor vicepresident segon:

Molt bé, senyor Torres. Senyor Torres, molt bé.

I ara correspon la resposta a l'honorable conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball, que té la paraula.

El senyor conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

Bona vesprada, senyor president.

Diputades, diputats, senyor Torres.

Havent transcorregut més de dèset anys des de l'aprovació de la Llei 3/1998, de 21 de maig, de turisme de la Comunitat Valenciana, el Consell s'ha plantejat iniciar el procés de modificació d'aquesta, a fi d'incrementar gradualment la competitivitat del sector turístic valencià. De fet, l'evolució experimentada en l'última dècada del sector turístic valencià, motivat pels canvis demogràfics, econòmics, tecnològics i socioculturals experimentats, així com els requeriments i exigències que avui dia manifesten els consumidors-consumidores i usuaris-usuàries, fa necessari adaptar el nostre marc legislatiu en matèria turística a aquest nou escenari, facilitant amb açò la seua convergència amb el procés de transformació que estan experimentant tant la demanda turística nacional i internacional com els models de negoci i prestació de serveis turístics.

Per açò, des de l'Agència Valenciana de Turisme, s'ha iniciat ja la fase d'anàlisi prèvia al començament del procés d'elaboració de la nova llei de turisme, oci i hospitalitat del País Valencià. Fase en la qual s'han de desenvolupar els treballs d'anàlisi de les necessitats, amb l'objectiu de disposar a mitjà termini d'un esborrany de text legislatiu que, després de la seua aprovació per Les Corts, es convertisca en un referent a nivell estatal.

Cal recordar que diverses comunitats autònomes espanyoles, com Galícia, Extremadura, Andalusia i les Illes Balears ja han publicat les seues noves lleis de turisme durant l'anterior legislatura, la qual cosa ens porta, a més, a no voler quedar-nos darrere a l'hora d'escometre aquesta modificació de l'actual llei de turisme del País Valencià, buscant la regulació de noves figures jurídiques o noves modalitats d'explotació d'empresa turístiques que han anat apareixent i que la seua pràctica s'ha estès en totes les destinacions durant els últims anys.

Així mateix, és important destacar que el nou marc normatiu contribuirà a reforçar el desenvolupament planificat i sostenible en el nostre territori de l'activitat turística, promovent l'orientació al turista del segle XXI de les destinacions, serveis i productes turístics valencians, incorporant l'era digital en totes les seves possibles ramificacions, lluitant amb major intensitat contra l'intrusisme i la competència deslleial, i reforçant el concepte de què és ser destinació mediterrània.

De la mateixa manera, cal ressaltar que un dels objectius bàsics de la nova llei serà l'adaptació de la regulació dels municipis turístics del nostre territori que, després de prop de dues dècades des de la seua entrada en vigor, a través de la Llei 3/1998, han d'adaptar-se a l'actual escenari turístic.

En resum, el text resultant d'aquest procés que ara s'inicia, la nova llei de turisme, oci i hospitalitat del País Valencià, fixarà les nostres coordenades com a destinació mediterrània de referència internacional, en àmbits com l'ordenació del sector, la seua planificació en clau intel·ligent, la concepció i sentit turístic del territori, o la innovació i tecnologia turística aplicada a empreses, serveis i destinacions. Serà un text d'avantguarda, exemplar i molt dialogat prèviament entre tots els agents turístics valencians.

Puc avançar-los els aspectes que s'estan considerant per a l'elaboració de la nova llei de turisme, oci i hospitalitat. Un dels objectius bàsics de la nova llei és emmarcar-la en el principi de la unitat de mercat, garantint un entorn regulador més eficient, transparent, simplificat i previsible per als

agents turístics, que contribuïxca a la millora de la competitivitat i que reforçe les garanties de consumidors-consumidores, usuaris-usuàries dels serveis turístics.

També contribuirà a millorar la definició del marc institucional competent en matèria turística a la Comunitat Valenciana, per a evitar duplicitats i sumar sinèrgies, i a donar resposta normativa a noves modalitats d'activitats prestadores de serveis turístics. També a millorar els mecanismes que permeten compensar els sobrecostos que suporten els ajuntaments pels serveis extraordinaris que han de prestar a causa de la seua condició turística. A propiciar la redefinició dels espais turístics de la Comunitat Valenciana, a través d'un marc normatiu que potencie la generació de sinèrgies entre les àrees urbanes i de litoral amb les d'interior, incidint en la planificació sostenible de l'activitat turística sobre el territori.

A establir un marc normatiu innovador, que done resposta als efectes que sobre l'activitat turística representen les noves tecnologies de la informació i la comunicació, l'administració electrònica i l'obertura de dades. A potenciar l'exercici de la disciplina turística, garantint la qualitat de l'oferta i la seguretat jurídica de consumidors i prestataris de serveis, mitjançant la implementació de mesures que eradiquen l'intrusisme i la competència deslleial. I a definir un marc regulatori bàsic que articule una efectiva política de marques turístiques, que garantixca el millor posicionament del nostre territori i les seues destinacions turístiques en els mercats turístics, tant nacionals com internacionals.

L'objectiu és, per tant, disposar en aquesta legislatura d'una nova llei que siga un referent a nivell estatal en aquests àmbits, garantint alhora la màxima participació de tots els agents turístics valencians en el procediment per a la seua elaboració, a través de les seues aportacions en el si del Consell de Turisme de la Comunitat Valenciana.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor vicepresident segon:

Moltes gràcies, senyor conseller.

Per a rèplica, senyor Torres.

El senyor Torres García:

Insistiré en el tema de les vivendes turístiques, especialment sobretot per denunciar la legalitat i la inseguretat jurídica en la qual viu aquest sector, que ha portat que, per exemple, a la ciutat de València hi haja un bloqueig des de fa mesos en l'oportunitat de poder registrar aquestes vivendes en el registre de vivendes turístiques. I és un bloqueig que només ocorre ací, a la ciutat de València, perquè es fa una interpretació molt restrictiva del que són les ordenances urbanístiques del pla general, que requereixen un informe de compatibilitat urbanística, que no requereix el Decret 92/2009, que regula el tema de les vivendes turístiques.

Per tant, demanem que en esta nova llei es solucione aquest assumpte d'inseguretat jurídica, i que moltes de les vivendes

que segurament ara estan en la il·legalitat o en la alegalitat estaran encantades de poder-se registrar, perquè el sentir de les persones que volen ficar la seua vivenda en lloguer és precisament el de poder fer-ho amb totes les garanties jurídiques i poder cotitzar i pagar les seues taxes i els seus impostos.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor vicepresident segon:

Senyor conseller, per a finalitzar la intervenció.

El senyor conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

Gràcies, senyor president.

Senyor diputat, dir-li que vosté podrà fer totes les aportacions necessàries, per tal de millorar aquesta llei, perquè passarà per ací. I, per tant, eixa possibilitat que vosté planteja va a tenir-la. Per un altre costat, vull dir-li que sap que les polítiques col·laboratives formen part de l'ADN d'aquest Consell, i per tant tot allò que tinga a vore en millorar el dia a dia de la gent des de la col·laboració, ens tindrà al seu costat.

I després, de tota manera, sí que m'agradaria, per a acabar, i li agrairia que tinguera a bé que demanara la compareixença del secretari autonòmic de Turisme en comissió per tal que definixca amb tota la claredat possible eixes línies de treball específiques respecte bàsicament a allò que vosté ha demandat, que són les vivendes de lloguer o les vivendes turístiques.

Per un altre costat, moltes gràcies, i esperem vore'ns treballant en aquesta llei.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor vicepresident segon:

Gràcies. Gràcies, honorable conseller.

Senyories, es suspén la sessió fins demà a les deu del matí. *(Aplaudiments)*

(Se suspén la sessió a les 19 hores i 2 minuts)

D'acord amb l'article 18.2 del Reglament de les Corts, s'indiquen les senyories assistents a la sessió:

Almería Serrano, José Francisco
Álvaro Cerezo, Mònica
Andrés Sanchis, Concha
Argüeso Torres, Emilio

Arqués Cortés, Vicent
 Bachero Traver, Belén
 Barceló Chico, Ana
 Bellver Casaña, Jorge
 Bernal Talavera, María
 Bertomeu Vallés, Antoni
 Betoret Coll, Vicente
 Bonig Trigueros, Isabel
 Briet Seguí, Rafael Francisco
 Caballero Hueso, Mercedes
 Caballero Montañés, Juan Carlos
 Cabedo Laborda, Cristina
 Campello Moreno, Marian
 Calpe Saera, José Ramón
 Casanova Claramonte, Vicente
 Castelló Sáez, Alfredo
 Catalá Verdet, María José
 Cerdán Pastor, David
 Ciscar Bolufer, José
 Climent González, Rafael
 Córdoba Cortijo, Juan Ginés
 De Miguel Martínez, David
 Díaz González, Elisa
 Domínguez Pérez, Miquel
 Escrig Monzó, María Sabina
 Estañ García, Antonio
 Ferrer Matvieychuc, Graciela Noemí
 Ferrer San Segundo, María José
 Ferri Fayos, Fran
 Font de Mora Turón, Alejandro
 Gallén Peris, Marta
 García González, Rosa María
 García Latorre, Francisco Javier
 García Muñoz, Teresa
 García Salvador, Alberto
 García i Tomàs, Víctor
 Garrigues Francés, María Blanca
 Gascó Enríquez, Beatriz
 Gascó Verdier, Beatriz
 Geffner Sclarsky, Daniel
 González Delgado, Fernando
 Hernández Sánchez, Noelia
 Ibáñez Bordonau, Rubén
 Jiménez Doménech, César

Juan i Huguet, Jordi
 Marcos Puig, Verónica
 Marí Malonda, Alexis Frederic
 Martín Pérez, Sandra
 Martínez Ramírez, Carmen
 Marzà Ibáñez, Vicent
 Mata Gómez, Manuel
 Meco Tébar, Fabiola
 Mínguez Corral, Sandra
 Mollà Herrera, Mireia
 Montiel Márquez, Antonio
 Morera i Català, Enric
 Mulet Taló, Miguel Ángel
 Muñoz Lladró, José
 Mustafá Ávila, Rosa de Falastín
 Nadal Sendra, José Ramón
 Navarro Caballero, Juan de Dios
 Navarro Casillas, Isaura
 Ortega Requena, Maria Josep
 Ortiz Vilella, Eva
 Pallarès Piquer, Marc
 Parra Almiñana, María Teresa
 Pastor Llorens, Fernando
 Peremarch Palomares, Covadonga
 Pérez Fenoll, Manuel
 Peris Cervera, Rosa
 Pineda Cuenca, Manuel
 Ponce Guardiola, Juan
 Quiñonero Hernández, Llum
 Rodríguez Armigen, Cristina
 Rojo Sánchez, Domingo
 Salas Maldonado, José
 Salvador Rubert, María José
 Sánchez Zamora, María del Carmen
 Santamaría Ruiz, Luis
 Serna Serrano, Toñi
 Soler Beneyto, Víctor
 Subías Ruiz de Villa, Juan Ignacio
 Subiela Chico, Antonio
 Tirado Museros, Clara
 Torres García, David
 Ventura Campos, Mercedes
 Yáñez Motos, María Remedio
 Zaplana López, José Juan

DIARI DE SESSIONS DE LES CORTS VALENCIANES

Subscripcions: Servei de Publicacions de les Corts
subscripcions@corts.es

Plaça de Sant Llorenç, 4 • 46003 València

Telèfon: 96 387 61 00

<http://www.cortsvalencianes.es>

Edita: Servei de Publicacions de les Corts

ISSN: 1133-2492

Dipòsit legal: V-1013-1983

CORTS VALENCIANES

DIARI DE SESSIONS DE LES CORTS VALENCIANES

Subscripciones: Servicio de Publicaciones de Les Corts
subscripcions@corts.es

Plaza de San Lorenzo, 4 • 46003 Valencia

Teléfono: 96 387 61 00

<http://www.cortsvalencianes.es>

Edita: Servicio de Publicaciones de Les Corts

ISSN: 1133-2492

Depósito legal: V-1013-1983